

laa op henimod de Beløb, der her er Tale om, fuldstændig maatte ændres. Thi det maa den højtærede Minister ikke glemme, at der maa være en afgørende Forskel paa, hvorledes et Forslag bygges, naar der er Tale om, at det skal omfatte en saa vid Kreds af Befolkningen, som der her er tænkt paa at udvide den til at omfatte, Personer med saadanne Formuer og Indkomster, som der her tænkes paa, i Modsætning til en Lovgivning som den, man begyndte med paa dette Omraade, hvor man vilde holde sig nede paa Indkomstgrænser, der laa ved to Trediedele af det daværende skattefri Beløb, det vil sige Indkomstgrænser, der for en Enke paa Landet laa ved 400 Kr. Prøv nu at sammenstille dette med det, som her er Tale om, og man vil se Urimeligheden i at blive ved en uændret Struktur af denne Lovgivning. Det er da ogsaa det, den højtærede Minister har erkendt, og derfor ønsker han heller ikke det Forslag, der her foreligger til Behandling, overvejet i et Udvalg. Nej, den højtærede Minister har et andet Forslag, men som han bare ikke vil have, at Folketinget skal have Lejlighed til at give en første Behandling, men som han agter at forelægge for Udvalget som Grundlag for de kommende Overvejelser.

Jeg siger endnu en Gang, at dertil er vi rede, vi er rede til en Forhandling om denne Sag. Vi erkender, at efter at de skattefri Beløb, som jo er Udtryk for Eksistensminimumsgrænsen, er løftet op i de Højder, hvor de nu ligger, er det naturligt, at man tager ogsaa dette Spørgsmaal op til en fornyet Overvejelse for at undersøge, om det er muligt at naa til en saadan Udformning, at man kan tilvejebringe en nogenlunde jævn Overgang mellem understøttede og ikke-understøttede, men det maa blot beklages, at den højtærede Ministers Bidrag til dette Arbejdes Udførelse indtil dette Øjeblik har været lig Nul. Erkender den højtærede Minister, hvad jeg maa gaa ud fra han gør, da han har foretaget en Omarbejdning af Forslaget, at vi maa ind paa andre Veje, forekommer det mig, at det havde været den højtærede Ministers Pligt at anvise disse Veje for det høje Folketing i et Lovforslag, som kunde være blevet Genstand for en Førstebehandling her, inden Talen blev om det i et Udvalg. Dette er altsaa ikke sket. Det skal naturligvis ikke forhindre en saglig Behandling af den højtærede Ministers Forslag, men det gør det forklarligt og forstaaeligt, at jeg siger ved denne Lejlighed, som jeg sagde, da vi havde Sagen til Behandling i forrige

Rigsdagssamling, at man maa faa den Opfattelse, at det mere er agitatoriske end saglige Formaal, man ved Forslag af denne Karakter søger fremmet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Parkov har Ordet for en kort Bemærkning.

Parkov: Den højtærede Minister erklærede i sin Tale før den nuværende Lov for anvendelig. Det er en Udtalelse, der glæder mig meget, for da vi sidst havde et lignende Forslag som det nu foreliggende til Behandling, blev den nuværende Lov af Socialdemokratiets Ordfører erklæret for uanvendelig, men nu har vi altsaa Ministerens Ord for, at den nuværende Lov er anvendelig. Dermed være naturligvis ingenlunde sagt, at der ikke kunde være Ønsker om Ændringer, men Loven kan anvendes, som den er, og altsaa gøre sin Nytte. Der var en anden Udtalelse, som ogsaa og maaske i endnu højere Grad glædede mig, og det var Meddelelsen om, at et Lovforslag, som i nogen Maade, saa vidt jeg forstaaer, bygger paa de Tanker, der var fremme indenfor Udvalget, da vi havde Lovforslaget til Behandling i Fjor, ligger færdigt og rede til at overgives Udvalget. Udvalget vil ganske sikkert bede om at faa dette Lovforslag den første Dag, det træder sammen, saa faar vi jo se, hvordan det kan forenes med de Tanker og Principper, der var fremme i Udvalgets Overvejelser sidste Aar. Een Ting maa man være paa det rene med: at der jo dog ikke maa blive saadanne Tilstande, at f. Eks. Enken efter en Tjenestemand, som hele sit Liv igennem har betalt til sin Enkes Understøttelse eller Pension, hvad man vil kalde det, bliver daarliger stillet end de Enker, som nyder godt af denne Lov.

Naar Ministeren, hvad jeg meget beklager, ikke rigtigt kunde finde Rede i, hvor mit Parti og jeg stod, tror jeg ikke, det kan være min Skyld, i hvert Fald ikke min Skyld alene, for jeg har hele Tiden meget stærkt understreget de økonomiske Forhold. De økonomiske Forhold har forværret sig betydeligt, siden vi begyndte at faa den Slags Lovforslag til Behandling, og de har ogsaa forværret sig siden i Fjor. Havde vi derfor Betæneligheder i Fjor, er disse Betæneligheder ingenlunde mindre i Aar. Det forekommer mig, at det kan ikke være nogen mørk Tale. Jeg tilføjede, at Sympatien for at komme Enkemænds Børn til Hjælp er til Stede, og i de Tilfælde, hvor det maatte være muligt at gøre det, vil vi ogsaa gerne være med dertil. Men jeg